

El govern que més convé?

«Si Espanya fos lleial es podria negociar coses concretes al marge del referèndum simbòlic»

És un joc de despropòsits: tothom entén que el govern estable es resol a tres bandes però cadascú hi té una exclusió, amb aquest no. Em recorda una endevinalla de quan era petita, que s'havia de creuar el riu amb tres animals, dos dels quals no podien estar sols perquè es menjaven entre ells. Es podia resoldre però comportava moltes anades i vingudes, perquè totes les combinacions tenien problemes. Ara bé: una cosa és clara. Els catalans n'han de quedar fora. Amb els catalans només s'hi parla per dir-los que no. Ei, em dirà algú: no pas amb tots els catalans val aquesta regla. És veritat, els catalans són acceptats si se sotmeten al dictat del partit espanyol de referència, sigui el PSC, sigui el PP, sigui Podemos. Perquè entre espanyols comparteixen uns codis que fa que puguin parlar. Per exemple, l'abraçada de Sánchez i Rajoy per posar bastons a les rodes del Parlament. Hem de llegir tot això abans de prendre decisions.

Alguna gent (i algun partit) dubta què és més convenient, si un govern PSOE o un govern PP que, segons la llegenda, fa indepes a manta. No ens equivoquéssim: els indepes reactius ja estan fets, allò que s'havia d'entendre ja s'ha entès. Però un govern del PP sempre és més destructiu, per naturalesa. Un govern del PSOE és capaç de deixar l'Ebre en pau (o no, perquè Àngel Ros està a favor del Pla Hidrològic). Com a mínim farà fora el 21% de la cultura. La gent estarà més relaxada. I sobretot ens convé, com a sobiranistes, que Espanya estigui tan a l'esquerra com sigui possible, perquè veiem l'abast del canvi. Altrament sempre hi haurà qui estarà esperant que el ?canvi? ho arregli tot. Cal anar fent aquí, a casa, sense mirar al costat, però amb l'orella posada en el que passa allà.

Si Espanya fos lleial es podria negociar coses concretes al marge del referèndum simbòlic. Però tot el que s'acorda negociant s'incompleix després. Recordem que el ?traspàs? de rodalies el va fer el PSOE cap al Tripartit. I va ser un nyap com una casa de pagès, que ens va deixar allà on estàvem: a l'andana, esperant el pròxim tren, que fa tard.